

udadtil. Netop naar jeg sammenligner og lader mit Øie følge de Rinkter, hvor bestemte Resultater ere opnaaede, Italien, Lybfland, Preussen, hvorledes ere dog ikke der disse smaa Ting, der koste saa lidt i Sammenligning med disse Millioner, blevne benyttede? Se paa Cavours Politik, før han gjorde det Skridt, hvorved det lykkes ham at komme til Maalet. Han vovede, han havde en dristig Politik (Sør! Krim!) jeg har heller ikke Andet end billiget den Politik, vor Regjering førte i sidste Krig, Krigen mellem Frankrig og Lybfland, en Politik, som paa sin Maade var dristig, og som Ingen kunde mere give sit Bifald og sin Støtte her i Thinget end jeg; men Pressen — hvilken Rolle spillede den ikke i Cavours Politik, Pressen og alt dette, der kan opnaas ved smaa Midler! Og paa samme Maade i den Bismarck'ske Politik — med hvilken Dygtighed er her ikke arbejdet! Man behøver ikke at billig alle Midler, der ere anvendte; men det tør jeg sige, at hvor det gjælder om et stort Udbytte, der kan vindes ved smaa Midler, er vor Regjering paa samme Maade kettet, som den i mine Øinene er det, naar den optræder med denne Forordning om mange Millioner.

Formanden: Det ærede Medlem bedes erindre, at Spørgsmaalet om Penges Anvendelse til andre Formaal ikke foreligger.

Frederiksen: Jeg er ogsaa færdig med, hvad jeg har villet gjøre gjældende, saa at jeg med stor Lethed kan rette mig efter denne Hensigtstilling fra den ærede Formand; men Formanden vil dog maaske tillade mig endnu at omtale Forholdet mellem disse Statsudgifter og Statsmidlerne i det Hele. Jeg har set nævnt i Bladene, at Udgifterne til Forsvarsvæsenet skulde udgjøre $\frac{1}{4}$ af alle Udgifterne; men det er en Feiltagelse. Naar man vil regne, hvad der kræves til Forsvarsvæsenet, maa man fornuftigvis se hen til Borgernes Bidrag til Staten, ikke hvad der tilfældigvis et Aar er opstillet paa Budgettet. Man behøver jo blot at gennemløbe vor Svantslov for at se, hvor mange Versurposter der er; det er Posten, der gaa ud og ind fra Reserverfonden og andetsteds; paa denne Maade kunne vi komme til 20 Millioner, 24, ja, op til 30 Millioner; men fornuftigvis maa man lade Renterne af Obligationerne gaa af imod, hvad vi skulle betale af vor Gælds, — en Del af vore Aktiver skyldes jo endogsaa den Omstændighed, at Verrugdommerne ikke have overtaget en Del af vor Statsgjæld, men betalt os Obligationer. Men naar der er Spørgsmaal om Statterne, saa vil man se, at der her forlanges Halvdelen af dem; Halvdelen af Borgernes samtlige Bidrag til Statskassen skal i en Stække af Aar gives ud til militære Formaal, hvorved man ikke lover os noget Virkeligt til Statens Sikkerhed eller Fremtid. Jeg er villig til at

votere Bidrag til Forsvarsvæsenet, men jeg kan ikke se Andet, end at det Fornuftige er at blive staaende, i alt Fald med $\frac{1}{4}$ af vore Skatter, og blive staaende indenfor de Grændser, vi tidligere have vedtaget. Jeg skal ikke indlade mig paa Enkethederne i dette Lovforslag; efter min Opfattelse have de ingen Interesse, da jeg er ubetinget imod disse Forordninger, her stilles; men naar Regjeringen vil gjøre Indskrænkninger i Hærløven og den ordinære Bevilling til Søværnet, saa vil jeg gaa ind paa visse ekstraordinære Bevillinger; men overfor saadanne Forordninger, som her opstilles, har jeg kun eet Svar, som jeg vel ikke skal gjøre gjældende paa dette Trin af Sagen, men senere, at sige Nei og atter Nei til de Forordninger, her stilles.

Bærensen: Førend jeg gaar over til at tale om det foreliggende Lovforslag, skal jeg kortelig anfille nogle Betragtninger over det Foredrag, der er blevet holdt i Dag af det ærede Medlem for Præsts Amt's 6te Valgkreds (Bosjen). Det var mig et lidt dunkelt Foredrag; jeg veed ikke, om det ogsaa stillede sig saaledes for Andre. Det ærede Medlem sagde, at vi samlede; det var vor Feil, at vi havde famlet hele Liden, og vor nuværende Armees var et Bevis paa denne Samlen. Det var en halv Forholdsregel; vor Armees var hverken en staaende Hær eller en Bæbning, men en Mellemting. Dernæst udviklede det ærede Medlem de staaende Hæres Fortrin, men den var vor Hær ikke i Besiddelse af, og saa udviklede det samme ærede Medlem Fortrinnet ved en Bæbning, og det var, saavidt jeg kunde forstaa, at Mandtallet blev uddannet og havde Garnison i sine Hjemsteder. Det glædede mig inderligt at høre, at det ærede Medlem var af den Mening, at vi skulde forsvare os, men hvad angaar den Hær, vi have, udtalte han, at den slet ikke buede til at opfylde sin Hensigt, nemlig at skulle kunne maale sig med en Fjende i aaben Mark. Derimod skulde en Bæbning altsaa kunne det, thi det var Noget, som det ærede Medlem vilde tilraade os. Vi skulde altsaa gaa over til en Bæbning, som bedre var i Stand til at forsvare os. Dette Raisonnement kan jeg ikke ganske rigtig følge, thi jeg hørte ikke, at det ærede Medlem sagde, at Bæbningen havde den Egenskab at være bedre end den Hær, vi nu have. Ja, jeg kan forstaa det, naar det ærede Medlem ved Forsvaret vil indskrænke sig til, hvad en Taler under en anden Sag synes at tænke sig ved Forsvaret, at vi skulde indskrænke os til at være Strandvægter, det vil sige, dersom det, at være Strandvægter skal fortaas saaledes, at man skal holde Udfig med, om der kommer en Fjende, og naar han saa kommer, at løbe sin Vej, thi jeg kan ikke forstaa, at vi blive bedre i Stand til at forsvare os ved at forandre det Nuværende, som de saakaldte jagtyndige Mænd virkelig anse for at være noget Brugbart, og gaa over til Noget, som alle